

Sygnatura akt: V GC 2046/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 08 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 08 listopada 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – (...) (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko – (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 1 365,30 złotych (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt pięć złotych trzydzieści groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 18 listopada 2016 roku do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 69,00 złotych (sześćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 287,00 złotych (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 2046/16

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) Spółka Akcyjna we W. wniósł w dniu 24 listopada 2016r. pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 1.365,30 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 listopada 2015r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 15 czerwca 2016r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należący do poszkodowanego A. N.. Z uwagi na fakt, że sprawca wypadku zawarł uprzednio z pozwanym umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, poszkodowany zgłosił szkodę powstałą w pojeździe do pozwanego w celu jej likwidacji, w ramach polisy OC sprawcy szkody. Pozwany nie kwestionował obowiązku wypłaty odszkodowania co do zasady. Pojazd nie nadawał się do dalszego użytku, a naprawa była ekonomicznie nieuzasadniona. Ubezpieczyciel stwierdził wystąpienie szkody całkowitej i przyznał stosowne odszkodowanie. W związku z brakiem możliwości korzystania z pojazdu poszkodowany zawarł z K. D. prowadzącym działalność gospodarczą umowę najmu samochodu zastępczego marki S. (...) na czas konieczny i niezbędny do nabycia nowego pojazdu (tj. od dnia 16 czerwca 2016r. do dnia 8 lipca 2016r.) W dniu 8 lipca 2016r. wynajmujący wystawił poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 3.234,90zł brutto z terminem płatności określonym na dzień 22 lipca 2016r., obejmującą należność z tytułu najmu pojazdu zastępczego za okres 22 dni, za cenę 115 zł netto za dobę oraz usługi dowozu i odbioru pojazdu w kwocie 100 zł netto. Powód wystąpił do strony pozwanej o wypłatę odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, tj. o wypłatę

należności objętej fakturą VAT nr (...). W dniu 8 lipca 2016r. poszkodowany przelał wierzytelność przysługującą mu od (...) S.A. z tytułu obowiązku zwrotu kosztów pojazdu zastępczego w związku ze szkodą komunikacyjną nr (...) na rzecz K. D., który następnie na podstawie umowy cesji z dnia 28 października 2016r. przelał w/w wierzytelność na rzecz (...) (...) S.A. W dniu 10 listopada 2016r. powód wezwał pozwanego do wypłaty odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Decyzją z dnia 13 lipca 2016r. pozwany uznał roszczenie dotyczące najmu pojazdu zastępczego jedynie w części. Ubezpieczyciel uznał za zasadne wypłatę odszkodowania w łącznej wysokości 1.869,60 zł z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, co spowodowało zaspokojenie roszczenia powoda jedynie częściowo.

Do pozwu załączono umowę najmu samochodu, protokół zdawczo – odbiorczy z 16 czerwca 2016r. i z 8 lipca 2016r., fakturę VAT wystawioną przez K. D., oświadczenie A. N., umowę cesji z dnia 8 lipca 2016r. pomiędzy A. N. i K. D., umowę przelewu wierzytelności z 28 października 2016r. pomiędzy K. D. i powodem, wezwanie pozwanego do zapłaty oraz decyzję pozwanego o wypłacie odszkodowania z 13 lipca 2016r.

Pozwany wbrew zobowiązaniu nie wniósł odpowiedzi na pozew. W piśmie procesowym z dnia 2 marca 2017r. wniósł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów postępowania. Wniósł ponadto o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność wysokości stawek najmu pojazdów w klasie pojazdu marki O. (...) na terenie G. w czerwcu 2016r. Pozwany zarzucił, że K. D. dokonał przelewu wierzytelności z naruszeniem art. 89 § 3 pkt.2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Ponadto pozwany wskazał, że przyjął odpowiedzialność za powstałą szkodę i wypłacił odszkodowanie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1.869,60 zł. Pozwany dokonał weryfikacji przedłożonej faktury i uznał, że czas potrzebny do używania pojazdu zastępczego to 19 dni, tj. od dnia poinformowania o sposobie rozliczenia szkody i wypłacie odszkodowania, w tym 7 dni na czynności organizacyjne związane z nabyciem innego samochodu. Cena najmu za jeden dzień na kwotę brutto 141,45 zł (115 netto) zdaniem pozwanego jest znacznie zawyżona. Średnią stawkę za wynajem pojazdu zastępczego na tym terenie pozwany wyliczył na kwotę 98,40 zł i według tej stawki dokonał wypłaty odszkodowania. Pozwany zakwestionował również wysokość kosztów dowozu i odbioru auta, gdyż koszty te nie zostały w żaden sposób uzasadnione.

W piśmie procesowym z dnia 23 marca 2017r. powód podtrzymał żądania zawarte w pozwie. Ustosunkowując się do zarzutu pozwanego przelewu zajętej wierzytelności z naruszeniem przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji powód wskazał, że wierzytelność objęta fakturą VAT nr (...) z dnia 8 lipca 2016r. w chwili zajęcia nie istniała. Do zajęcia wierzytelności doszło w kwietniu 2014r., a zajęcie wierzytelności na gruncie przepisów prawa egzekucyjnego w postępowaniu administracyjnym obejmuje tylko wierzytelność istniejącą czyli wierzytelność konkretną, osadzoną w ramach określonego stosunku zobowiązaniowego pomiędzy zindywidualizowanymi podmiotami, mającymi sprecyzowaną treść. Na okoliczność cen najmu pojazdów zastępczych powód przedstawił wydruki stron internetowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 czerwca 2016r. A. N. zgłosił szkodę pozwanemu.

Dowód: zgłoszenie szkody (k. 113 - 115 akt szkody)

W dniu 16 czerwca 2016r. K. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) w O. jako wynajmujący oddał w najem A. N. jako najemcy samochód marki S. (...), rok produkcji 2014. Czynsz najmu ustalono w wysokości 141,45 zł brutto za każdy dzień. Umowa została zawarta na okres od dnia 16 czerwca 2016r. do dnia wskazanego przez Towarzystwo (...) sprawy.

Dowód: umowa najmu samochodu z 16.06.2016r. (9 akt)

W dniu 16 czerwca 2016 K. D. przekazał A. N. samochód S. (...).

Dowód: protokół zdawczo - odbiorczy samochodu z 16.06.2016r. (k. 10 akt)

W dniu 28 czerwca 2016r. pozwany poinformował poszkodowanego, że na podstawie oględzin uszkodzonego pojazdu oraz wyliczenia kosztów jego naprawy ustalono, że przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku jest ekonomicznie nieuzasadnione, gdyż przewidywane koszty naprawy pojazdu przekraczają jego wartość, która wynosi 1.200 zł. Wartość pojazdu po wypadku ustalono na kwotę 400 zł. Wysokość odszkodowania wyliczono na 800 zł. Wypłata odszkodowania miała nastąpić po ustaleniu odpowiedzialności za zgłoszoną szkodę.

Dowód: pismo pozwanego do A. N. z 28.06.2016r. (k. 66 akt)

szkody)

W dniu 8 lipca 2016 A. N. zwrócił K. D. samochód S. (...).

Dowód: protokół zdawczo - odbiorczy samochodu z 8.07.2016r. (k. 11 akt)

W dniu 8 lipca 2016r. K. D. wystawił wobec A. N. fakturę VAT nr (...) z tytułu wynajmu samochodu S. (...) jako pojazd zastępczy. Okres najmu wskazano od 16 czerwca 2016r. do 8 lipca 2016r. W fakturze ujęto również opłatę za dowóz i odbiór samochodu do i od klienta. Łączna kwota faktury wyniosła 3.234,90 zł, płaconą przelewem w terminie 14 dni do 22 lipca 2016r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 8.07.2016r. (k. 12 akt)

W dniu 8 lipca 2016r. A. N. złożył oświadczenie, że jest właścicielem samochodu O. (...), który został uszkodzony w wypadku komunikacyjnym z dnia 15 czerwca 2016r. Pojazd zastępczy wykorzystywany był w celu dojazdu do pracy oraz na zakupy przez niego i członków jego rodziny. Poszkodowany nie godził się na to aby jego standard życia, czyli pozbawienie go auta, uległ pogorszeniu.

Dowód: oświadczenie A. N. (k. 13 - 14 akt)

W dniu 8 lipca 2016r. A. N. zwany cedentem zawarł z K. D., cesjonariuszem, umowę cesji, w której oświadczył, że w wyniku zdarzenia mającego miejsce w dniu 15 czerwca 2016r. doznał szkody w postaci uszkodzenia pojazdu mechanicznego marki O. (...), nr rejestracyjny (...), na skutek czego stracił możliwość korzystania z pojazdu. Cedent oświadczył, że z tytułu szkody poniesionej w wyniku zdarzenia przysługuje mu wierzytelność w stosunku do (...) S.A., w którym sprawca szkody posiadał aktualne w dniu zdarzenia ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, m.in. w zakresie pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Cedent przelał na Cesjonariusza wierzytelność w zakresie pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

Dowód: umowa cesji z 8.07.2016r. (k. 15 – 16 akt)

W dniu 13 lipca 2016r. pozwany wydał decyzję o przyznaniu odszkodowania w ogólnej kwocie 2.823,35 zł. W uzasadnieniu wskazano, że z tytułu szkody całkowitej ustalono kwotę 800 zł, podlegającą wypłacie na rzecz poszkodowanego. Koszty holowania ustalono na kwotę 153,75 zł, koszty pojazdu zastępczego 1869,60 zł, razem do wypłaty dla upoważnionego K. D. przyznano 2.023,35 zł.

Dowód: decyzja pozwanego z 13.07.2016r. (k. 21 akt, k. 37 akt szkody)

W dniu 28 października 2016r. K. D. zawarł umowę przelewu wierzytelności nr (...) z powodem, w której oświadczył, że przysługują mu wierzytelności w łącznej kwocie 30.535,95 zł tytułem należności głównej wraz z należnościami ubocznymi, w szczególności odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zapłacie w stosunku do sprawców kolizji drogowych i ubezpieczycieli, z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdów zastępczych, szczegółowo wymienione w załączniku nr 1 do umowy. W załączniku nr 1 do umowy wykazano wierzytelność wobec pozwanego w kwocie 1.365,30 zł z tytułu faktury nr (...).

Dowód: umowa przelewu wierzytelności nr (...) z 28.10.2016r. (k. 17- 18

akt)

W dniu 10 listopada 2016r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1.365,30 zł w terminie do dnia 17 listopada 2016r. z tytułu wynagrodzenia za najem samochodu zastępczego marki S. (...) wraz z odsetkami ustawowymi za zwłokę pod rygorem wystąpienia z powództwem sądowym.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 10.11.2016r. z dowodem nadania (k. 19 – 20

akt)

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwany po ponownej analizie dokumentacji nie stwierdził podstaw do wypłaty odszkodowania. Za zasadny uznał okres najmu 19 dni – od pierwszego dnia jego wynajęcia do czasu poinformowania klienta o rozliczeniu szkody. Dodatkowo przyznano 7 dni na organizację nowego pojazdu. Dokonano również weryfikacji stawek za dobę najmu pojazdu, przyjmując 98,40 zł za dobę.

Dowód: pismo pozwanego do pełn. powoda z dnia 12.12.2016r. (k. 5 akt

szkody)

Stawki najmu pojazdu klasy C wynoszą w okresie od 1 do 31 dni kwotę 185 zł, 209,10 zł, 200 zł.

Dowód: wydruki ze stron internetowych wypożyczalni samochodowych

(k.59- 61 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów. W aktach szkody przedstawionych przez pozwanego nie ma dokumentu przelewu odszkodowania z tytułu szkody całkowitej na rzecz A. N..

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę wywołaną przez sprawcę kolizji drogowej w dniu 15 czerwca 2016r. była umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika z przepisu art. 436 § 1 k.c., zgodnie z którym odpowiedzialność określoną w art. 435 k.c. ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. W art. 435 §1 kodeksu cywilnego przewidziano odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie zaś z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 392 ze zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W art. 36 ust. 1 ustawy wskazano, że odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Oznacza to, że o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń decydują przepisy kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 361-363 oraz 444 – 447.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 8 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej).

Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, na zasadach określonych w kodeksie cywilnym. Odpowiada więc za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach naprawienie szkody powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 361 § 2 k.c.). Przedstawione reguły nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem samochodu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

W toku likwidacji szkody pozwany uznał zasadność wynajmu pojazdu zastępczego przez okres 19 dni od pierwszego dnia jego wynajęcia do dnia poinformowania klienta o rozliczeniu szkody w tym dodatkowe siedem dni na organizację nowego pojazdu. Decyzja o przyznaniu odszkodowania została wydana przez pozwanego jednak dopiero w dniu 13 lipca 2016r., jednakże kiedy poszkodowany otrzymał środki na zakup nowego samochodu tego nie wykazano. Poszkodowany wynajmował pojazd zastępczy przez okres 22 dni, co należy uznać za okres uzasadniony albowiem pojazd zwrócił wynajmującemu w dniu 8 lipca 2016r., a więc pięć dni przed otrzymaniem odszkodowania. Nawet, gdyby odszkodowanie otrzymał w dniu 13 lipca 2016r., to potrzebowałby co najmniej kilku dni na zakup nowego pojazdu. Pozwany nie może oczekiwać, że poszkodowany poniesie w celu zakupu samochodu koszty kredytu.

Obowiązek pozwanego pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wynika również z wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z rekomendacją (...) z dnia 1.12.2009r. poszkodowany może żądać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Okres najmu winien być uzasadniony. Długość tego okresu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela.

Zasadny okres zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego obejmuje czas od dnia szkody do dnia otrzymania przez poszkodowanego decyzji pozwanego o przyznaniu odszkodowania i jego otrzymaniu umożliwiającym zakup nowego samochodu lub pokrycie kosztów naprawy, zgodnie z decyzją poszkodowanego.

W rozpoznawanym sporze brak podstaw do uznania, że do zwiększenia rozmiarów szkody przyczyniło się działanie poszkodowanego. W ocenie Sądu za usprawiedliwione należy uznać korzystanie z pojazdu zastępczego w okresie w którym wystawiano fakturę za najem. Stawka najmu ustalona przez K. D. w wysokości 141,45 zł brutto za dobę jest znacznie niższa od stawek najmu występujących na rynku.

Sytuacja, gdy doszło do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu stanowi wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Przeważa w piśmiennictwie stanowisko, że muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.) Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem.... (OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5).

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek przelewu wierzytelności.

Zgodnie bowiem z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz

z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Odpowiedzialność pozwanego względem powoda z tytułu przelanej wierzytelności jest taka sama jak wobec poszkodowanego A. N..

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd uwzględnił w całości powództwo.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi w całości pozwanego. Na koszty podlegające zwrotowi powodowi przez pozwanego złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 69 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w oparciu o § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2016r., poz. 1667) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

/-/ SSR Magdalena Berczyńska-Bruś